

Критерии за прилагане на бързи антигенни тестове за SARS-CoV-2

За целите на надзора на заразните болести е задължително да се използват бързи антигенни тестове с наличие на CE маркировка за съответствие и следните характеристики на теста: чувствителност $\geq 80\%$ и специфичност $\geq 97\%$. При възможност следва да се използват бързи антигенни тестове с чувствителност $\geq 90\%$.

Бърз антигенен тест се провежда в рамките на 5 дни от началото на клинични симптоми, отговарящи на критериите за COVID-19 или в рамките на 7 дни от последния контакт с потвърден случай на COVID-19.

При лица с наличие на клинични симптоми, отговарящи на критериите за COVID-19 и отрицателен резултат от бърз антигенен тест, следва да се проведе изследване по метода PCR, а при невъзможност да се извърши нов бърз антигенен тест след 2-4 дни.

Бързи антигенни тестове може да се използват:

1. при взривове, потвърдени по метода PCR за изследване на контактни лица, проявили симптоми за COVID-19 с цел ранно откриване на нови случаи;
2. в затворени колективи, като затвори, места за настаняване на бежанци и други, за изследване на контактни лица, проявили симптоми за COVID-19, когато има вече потвърден с PCR случай на COVID-19;
3. в лечебни заведения при първоначален преглед/триаж за прием на пациенти или за изследване на персонал със симптоми за COVID-19 в лечебни и в социални заведения;
4. за паралелно изследване на проби от сентинелния надзор на грип и остри респираторни заболявания;
5. за изследване на контактни лица в места, където се очаква положителността на пробите за COVID-19 да е $\geq 10\%$. Когато времето на контакта с потвърден случай е известно, изследване с бърз антигенен тест трябва да се проведе при първа възможност. Ако повече от 7 дни са изминали от контакта с потвърдения случай и при отрицателен резултат от бърз антигенен тест е препоръчително да се извърши изследване по метода PCR.
6. за изследване на близки контактни, като при отрицателен резултат следва да се извърши изследване по метода PCR.

7. за скрининг и последователно изследване (на всеки два до три дни) на потребители и персонал в социални и здравни заведения; затворени колективи (напр. затвори, центрове за настаняване на бежанци) и трудови колективи в области с повсеместно разпространение на заболяването.